46.

REGÉLŐ.

PESTEN Vasárnap September 8kán 1833.

Megjelen társával együtt hetenkint kétszer Vasárnap és Csötörtökön. Fél évi dijja helyben 3 ft 12 xr boritéktalanul; postán 4 ft pengőben. Budapestiek évnegyedenkint-is válthatnak példányt boritéktalanul 1 ft 36 xr-jával. A' folyóirásnak egyes száma 24 xr; egyes kép 12 xr. p. p.

AZ ELŐFIZETŐ SZÉPNEM.

Szirmay Rozália, Luzsinszky báróné.
Thomayr Josepha, Simmig Istvánné.

I. TÖRTÉNET ÉS ELBESZÉLLÉS.

A' szerelemféltő férj. *(Folytatás.)*

Egy kis idővel ezután férjem a' vadászaton eltévelyede. Rosz angyalom őt a' rengeteg erdőben éppen Paulowna atyjának erdei lakjához vezeté. Paulowna öccsén egy hat esztendős gyermeken kivül senkit se találá otthon. A' gyermek, férjem kérdésére, atyjának nevét megmondá. Horrberg a' gunyhó elébe ült, megakarván várni a' parasztnak visszajövetelét, 's a' gyermekkel mulatá magát. Ez valamelly dolognak elbeszélléséhez ragasztá: „az atyám elment azon idegennel, ki nálunk titkon tartozkodott; egy gazdag, gazdag ember: ki midőn hazulról elment, mindig atyám ruháját vette magára.“ — Horrberg figyelmessé lön, 's tovább kérdezősködék. A' gyermek elbeszéllé, mit azon idegen felől tudott; ki, ugymond, mindig elbujt, ha valaki hozzájok jött; ki az atyjának sok, sok pénzt adott; 's ki a' kastélyban levő nénjét Paulownát-is ismerte.

Férjem a' gunyhóba méne, 's mindent által kutatott; papirost, tollat, 's nehány csepp tintát talált: mire dühösége a' legfőbb pontra hága, de azt eltitkolá. Megvárá a' jobbágynak hazaérkeztét, kivel megmutattatá magának az utat, 's haza jött.

Nem tudom, mi különös érzés foga-el, midőn sápadt ábrázatját meglátám, midőn vad tekintetű szemeivel mosolyogva néze felém, de semmit se szólla. Ezutáni viselete irántam bizonytalan lett; majd keserű, majd hideg, majd

SZTE Klebelsberg Könyvtár Jelzet: 53.557

pedig egész a' gunyolásig kedveskedő, végre komor 's szótalan: mellynek okát ki nem találhatám.

Paulowna valamelly hibát követett-el. Férjem a' leghevesebb méregre fakada ellene, 's azonnal el kelle távoznia a' háztól. Férjem reám tekinte, ki jelen valék. Tekintete látszék mondani, hogy kérjek a' leányért, ki ártatlan vala. Én kértem érette, de engedelem helyett setét 's mord tekintetet vete reám, 's a' leányra; kinek azonnal atyjához kelle menni az erdőbe.

Ekkor születtek téged kedves Blankám! de születésed se vidámithatá-meg atyádat. Ránczolt homlokkal tekinte reád, midőn karjaira adtak. Szótalanul, 's igen hidegen ada ismét vissza téged. Ó én még nem sejdithetém, milly undok képzeletek lettek vérszomjazó feltételekké lelkében. Alacson kétség támada t. i. benne hűségem iránt, 's léted felől. Gyakran öszvehasonlitá vonásidat bátyádéival, 's gyakran néze reád merően, komor 's haragos, veszélyt jövendölő tekintettel.

Most már ördögi terve készen volt. — Engem egyedül hagyván otthon, elutazott. Paulownának atyját 's anyját magával vivé. Egyik jószágára ment, melly egy mély magányban fekvő rengeteg erdőnek közepén valaha régi fogház volt.

A' férjfit magához hivatá a' szobába; két töltött pisztoly feküdt előtte az asztalon. A' jobbágy reszketve állott ura előtt, ki fenegető tekinteteket vete reája.

„Mennyi ideje annak, — kérdé férjem — hogy azon idegen, ki gunyhódban tartozkodék, eltávozott?“

A' jobbágy elhalaványodék, 's nem tudta, mit feleljen.

„Az első hazugság, melly ajakidon kijő, halálodat hozza magával.“ Igy szólla férjem fenegetődzve, kezébe vevén a' töltött pisztolyok egyikét.

„Mint egy esztendeje,“ lön a' felelet.

Horrberg magában számola. „Éppen ugy van! — kiáltá a' legnagyobb dühöséggel — meggyaláztatásom bizonyos! — Ki volt ő?“ kérdé hirtelen a' jobbágyhoz fordulva.

„Azt uram nem tudom. Ha meg kell halnom-is, ajakim igazságot mondva némulnak-el, 's az Isten irgalmas! de azt uram nem tudom.“

SZTE Klebelsberg Könyvtár Jelzet: 53.557

„Meddig volt nálad?“

„Mintegy három hónapig; de már az előtt-is azon tájékon volt. Ő leányomat Paulownát egy farkasnak körmei közül mentette-meg, 's megmentve karjainkba hozta. Ekkor nálam marada. Velünk sok jót, 's minket gazdaggá tett. Ő istenfélő jámbor ember volt.“

„Mi volt szándéka? miért maradt nálad?“

„Azt uram nem tudom. Ó uram, az Isten bizonyságom! én nem tudom.“

„De tudom én! A' feleségemmel akart beszélni. — Irt-e leveleket?“

„Az én tudtommal kettőt vagy hármat.“

„Ki adta által azokat?“

Ezen kérdésre a' paraszt elhalaványodék, 's térdeire omlott.

„Én csak igazságot akarok; ha igazat mondatok, titeket nem bántlak. Nemde Paulowna leányod adta által a' leveleket?“

„Igen uram! de csak kettőt, csak kettőt.“

„'S a' feleleteket-is ő hozta?“

„Igen uram! igen! de csak egyszer. Mi szegények nem tudhattuk, mi van a' levélben.“

„Beszélt vele gyakran? — a' feleségemmel?“

„Tudtomra csak egyszer, mint zsidó, három király napján. Paulowna leányom mondá-meg neki, hogy ekkor az asszonynak szokásból le kell jönni a' néphez.“

„Irgalmas ég! rettentő csalódás! — Csak egyszer, mondod, csak egyszer? — Gyakran ment-e el tőletek?“

„Igen uram! ő gyakran éjjel-is leselkedék a' kastély körül.“

Erre az asszony 's leánya hivattak-be. Ezek igazolák a' paraszt vallomását. Paulowna nemes bátorsággal védelmezé ártatlanságomat. Horrberg, a' három emberből többet ki nem vehetvén, azokat kemény ügyelés alá adta által a' jószág felvigyázójának, 's elutazott.

Ő visszajött. Én repülék elejébe; de a' nélkül, hogy reám tekintene, hogy csak egy szót-is mondott volna, mentel mellettem. Igy éltünk még 8 napig. Tekintetei setétek, vadak, vértszomjazók, 's vészt jóslók valának. Ek-

SZTE Klebelsberg Könyvtár Jelzet: 53.557

kor érkezett-meg hire atyám halálának, mire ő csak mosolyga, melly mosolygás nékem halálos itéletnek tetszék.

Nehány nap mulva megálla előttem, 's haragos hangon kérdezé tőlem: „Te őt tehát házaságunk óta nem láttad?“ — Ekkor a' bünnek pirosága futá-el képemet, 's ugy felelék a' mint lehete, mert én reá nem néztem, ámbár előttem álla.

„Nem! én őt azóta nem láttam.“

„Igen! kiálta ő, igen! te láttad! — 's most mond, mit érdemel az asszony, ki férjéhez hűtelen?“

„A' halált érdemli — mondám én — a' halált! kedves férjem. Én ezt mondhatom, mert egy gondolatom se volt hozzád hűtelen.“

Ő ott hagya, 's beszélgetésünk félbeszakadt.

„Anyádat kell meglátogatnunk, mondá nehány nap mulva, néked egy esztendeig nála kell maradnod vigasztalására; 's magaddal viszed leányodat-is.“ Ezt ő csendes és jó indulattal mondá.

Elutazván, egy jószágra érkezénk, mellyet ritkán látogattunk-meg. Innen minden embereit visszaküldé, mert itt akart lovakat 's kocsit váltani. Következő nap egy csézába ültem Blanka! teveled, mellyet ő maga hajta. Csak egy öreg szolgája férjemnek, 's mindenben hű biztosa, követe minket. Végre harmadnapi estvére egy erdőben, hol eltévedénk, valamelly szalmával fedett gunyhóhoz érkeztünk.

Ez Paulowna atyjának gunyhója volt, hol Gustáv tartozkodék. Férjemnek viselete olly különös volt, hogy igy őt még soha se láttam. Szokatlan lágy 's érzékeny szavai meghaták szivemet. A' lovak 's kocsi mellett az öreg szolga maradott. Az éj setét vala. Férjem kiméne a' gunyhóból, hogy, a' mint mondá, kivül bátorságomra ügyeljen; az ajtót kivülről becsuká: a' többi nyilások, mellyek ablak helyett szolgáltak, mind bevalának szegezve. Én hálát adván az égnek férjem kegyes és kimélő viseletéért, lefeküdtem a' gunyhóban levő szalma nyoszolyára, 's a' hosszú uttól lankadt szemeimet álom nyomá-el.

Egyszerre betöreték az ajtó; én a' zörejre felébredvén, az egész gunyhót lángba borulva találtam. Egy férfi, kit Horrbergnek lenni véltem, rohana-be a' betörött

SZTE Klebelsberg Könyvtár Jelzet: 53.557

ajtón a' lángok között. Te leányom, karjaimon voltál, 's szabadulást nem láttam. Ekkor ragadott-meg a' férjfi, 's engem és tégedet pokróczba takarván, erős karjaira vett, 's kivitt a' lobogó lángok közül. Én karjain elájulván, magamon kivül valék, 's midőn szemeimet felnyitám, egy bokorban találtam magamat messze a' lángoktól, mellyeket a' bokrokon keresztül láttam lobogni.

„Istenem:" kiálték-fel, nem tudván mi történt velem.

„Csitt! egy hangot se! — mondá egy idegen szózat — itt gyilkosok között van." 'S kezével számat befogván, csendesen lenni parancsolt. „Maradjon itt — monda egy lassú szózat — de egy hangot se! — látni akarom, bátorságban vagyon-e."

Én megmerevedém, 's nem tudtam, ki az idegen, 's hol légyen férjem.

Az idegen vissza jött. „Egy hangot se! — mondá — most látni 's hallani kell." 'S engem egy bokor megé vezete, közelebb a' gunyhóhoz, melly földig leégett.

(Folytatás következik.)

II. NÉPISMERTETÉS.

A' Szépség hazája.

Szekrényesy-től.

Az asszonyi szépségnek bizonyos kedvelt-tájai vannak földünkön. Átaljában a' földövének 40—65 grádusa alatti tartományokban látszik a' természet legszebben 's felemelkedtebben az emberi alak formálatában. E' tartományok: Persia, a' kaukazusi tájak, az europai török birodalom, nyugoti spanyol ország, franczia-, angoly-, német- (természetesen a' magyar-is) lengyel- dán- és svéd-ország, 's az orosz birodalomnak egy része. Azonban az emberi alak nem egyiránt éri-el e' tartományokban szépségi mintáját. Hanem vannak, ugy szólván, a' természettől privilegiált tartományok, mellyek a' Szépség hazájának mondathatnak. Illyenek: Georgia, Czirkásszia, Mingrelia és a' kaukazusi vidék.

A' georgiai nők szépsége általányosan ismeretes. Ezek a' legszebb idomú arczvonásokkal, legtisztább szinnel 's legkifejlettebb alakokkal diszlenek. Chardin utazó

SZTE Klebelsberg Könyvtár Jelzet: 53.557

szerint, a' georgiai nők magosak, jóltermettek 's rendkivül szabad és könnyű növésűek.

A' czirkassziai nők szint olly szépek. Homlokuk magos, és kiderült, 's egy finom fekete vonal kellemmel jeleli szemöldökeiket. Szemeik nagyok, igézők és ragyogók; orruk finom alakú; szájok mosolygó és tiszta; ajakaik rózsaszinűek 's állok a' legtökéletesb tojásgömbölyűségű arczot bájosan végzi-be. Bőrük olly fris és tiszta, hogy azon kalmárok, kik a' korfui vásáron czirkassziai nőket árulnak, minden próbát bátran megengednek annak bebizonyitására, hogy szinök szépsége nem költsönözött álfény. — A' török háremekben főkép illyen georgiai és czirkassziai Szépek rejteznek.

A' mingreliai nők-is felette szépek, 's a' két elsőkkel vetélkednek. „Mingreliában — ugymond Chardin — csuda szépségű asszonyokat láthatni; tekintetök méltóságos, — arczuk és növésök felséges, szemök pedig olly ragyogó és tündöklő, hogy minden, a' ki beléjek tekint, mintegy megigéztetik.“

Persiában-is több szépségek találtatnak, 's általjában mondhatni, hogy a' persa és török vér a' georgiai és czirkassziaival lett elegyülése által tisztább és szembetünőleg szebb lett. *(Folyt. köv.)*

III. JELES MONDÁS.

Élet örömei.

Az életnek örömeit
(Mikor sorsunk engedi)
Mint egy fának gyümölcseit
Ki hogy éri, ugy szedi.

De az élet ismeretlen
'S gyümölcse-is csalogat
Mézes kivül, 's jaj még-is benn
Sokszor mérget osztogat.

Gr. Teleky Fer. Aur. 1825.

Hajdan. Az édes élet illatozó kebele csak addig ringatja a' földi vándort kellemeinek remény-bölcsőjében, mig azon érzetre jut, hogy élt: 's ha ekkor köde alkonyából vissza pillant elrepült élte virányára, igy kiált fel: „jobb világ volt hajdan!!“

Szilv. Gaál József.

Aphorismák Erdélyből. Az öröm vágyóbb a' közlésre mint a' bánat.

Milly kedves valamelly titkot csak egyedül tudni: éppen olly csiklandozó érzés azt legelőbb átadhatni a' világnak.

SZTE Klebelsberg Könyvtár Jelzet: 53.557

Ha a' szépektől annak tudását, hogy ők szépek, el lehetne venni, képzetet felül haladó lenne az, mi nekik az által adatnék.

If. Thoroczkay László.

IV. KÖLTÉSZET.

Rózsa-bimbó.

Az arnyék hives homályán
Kis kertemben hogy ülék,
Virágimnak szép körébe
Gyönyörködve tekinték;
'S a' midőn igy bámulgatva
A' bimbók kifejlését,
Csudálnám elragadtatva
A' természet szép művét:
Jaj, mit láték? egy pillangó
Szivárványos szárnyakkal
Szállt, 's a' fejlő rózsa-bimbó
Fogta-fel nyilt karokkal.

De csókja hő érzetével
Jaj a' szegény rózsának,
Mert a' csalárd elreptével
Kellemi elaszának!
Honom gyenge leánykáji,
Legyen e' példa néktek,
Ha hogy ifjak enyelgenek
Lepke-módra veletek,
Ne hidjétek! tán erkölcstök
Próbálóji lehetnek,
'S hév csókotok elrabolva
Tőletek elrepülnek.

L—né.

V. VILÁGI TELEGRAF.

Napoleon képszobra Júl. 20-án tételték-fel a' Vendome oszlopára, 's 29-én a' juliusi három napok egyik innepén a' népnek iszonyú örömkiáltása közt takartaték-fel. A' szobor 40 mázsát nyom; egy igen jeles készületű gépely és hat ember segedelmével vonatott-fel az oszlopra 's erősitteték-meg rajta.

Török korona-örökös. Mahmud szultán, mihelyt egyptomi ügyeit elvégzi, fiját 's korona-örökösét Abdul Meschid-et Pétervárra (orosz orsz.) akarja küldeni, hogy ott az európai tudományokra 's miveltségre tanittassék.

Hős asszonyok Portugalliában. Oporto városának ostroma alatt mult Júl. 25-én a' várbeli asszonyok minden ostromi tüz ellenére a' sebesülttek segedelmére siettek. Egy husz esztendős leányzó igy kiálta társnéjának: „Mi hordjuk-be a' sebesültteket, hogy a' férjfiak védelmezhessék a' sánczokat.“ A' Vanzeller nevű kastély mellé leghevesebb tüz között-is hordák az asszonyok Dom Pedro vitézeinek a' hadi szereket.

Fényes tánczmulatság. Párisban nem régiben Dümas költésznek báljára 800 személy jelent meg. Fiatal művész barátjai Dümas lakhelyét különféle képzeményes festményekkel, képekkel, felirásokkal, és szőnyegekkel ékesiték. Párisnak minden szépsége és szeretetre méltó fénye megjelent e' pompás bálra; a' fiatal művészek és tudósok társaságában egyesülve mulattak a' számos marsallok, herczegek, pénzváltók, 's több fő rendbeliek.

Házasági ritkaságok. Marseille-ben egy férjfi 23 év óta gyászolt feleségét ismét feltalálta. Összve találkozásuk nem igen örö

SZTE Klebelsberg Könyvtár Jelzet: 53.557

vendetes volt, sőt perre fog okot szolgáltatni. — Ugyan azon városban egy pár szerelmes jár jegybe, a' menyasszony 91, a' völegény 45 esztendős.

VI. KÜLÖNFÉLE.

Drága mulatság. Párisban Júl. 28-án a' Vendome piarczán tartatott innepléskor olly nagy néptódulás volt, hogy egy angoly familia a' piarczra szolgáló első emeletet kibérelvén azért 1,200 frankot fizetett. Egyes székekért 25 frankot, a' város házában adatott bálba bemenetelt engedő czéduláért 50 frankot fizettek.

Jeles honiság egy magyar leányban. Minap egy nagyobb társaság hazánk minden folyóirásait elég kemény elmélkedéssel rostálgatta, természetesen a' Regélőt-is. Egy kisasszony az utóbbit hevesen védelmezvén így szólla: „Inkább minden esztendőben egy ruhával kevesebbet, de a' Regélőt meghozatom." Erre H. ur udvariasan tréfálva vizonozá: „Valóban ez legszebb compliment lehet a' Regélő szerkezőjének, mi után egy kisasszony a' magyar litteraturát még ruhájánál-is többre becsüli." — (Ha hazánk minden Szépei, kik magyarul tudnak, de inkább németül olvasnak, illy buzgósággal viseltetnének magyar litteraturánk iránt, milly fényben ragyogna szeretett nyelvünk!)

Frankenburg Adolf.

VII. NEVETTETŐ PILULA.

Egy számadó tiszt pontosan akarván készíteni számadását, a' többi közt ezt iktatá a' költségek közé: „A' gubacs-szedésre tett költséget nem merem kitenni, nehogy azt megtéríteni kéntelenittessem."

Ruchietl Miklós.

Fördeni menő fiját az anyja nem csak dorgálta féltében, hanem a' folyam ragadóságáról-is értesité; de a' fiú nem engedelmeskedvén utját folytatá: mire anyja megharagudván mondá: „No nem bánom, ha bele fultál-is, szemeim eleibe ne jőjj."

Sicher.

Kérdő rejtvény.

1) Mellyik tyúkkal egy idősek fijai?
2) Mellyik kaszás nem vett soha kaszát a' kezébe?

Hrvth. Döbrőkőzről.

Előbbi rejtvény: Süveg.

Kérelem. A' fertály, és fél évi (Aprilistől Septemberig) t. előfizetők alázattal kérettetnek, hogy további rendeléseiket mennél előbb nálunk megtenni méltóztassanak. Postán a' hátra levő évnegyedre előfizetni nem lehet.

Szerkezi Róthkrepf Gábor, halpiarcz 86 szám.
Nyomt. Trattner-Károlyi urak utczája 612.

SZTE Klebelsberg Könyvtár
Jelzet: 53.557